

[Helge Adam Møller]

nemføres og tilrettelægges med nødvendig bistand fra et konsulentfirma og efter nærmere drøftelser med dommernes organisationer, kan kun medvirke til, at arbejdet gennemføres på den mest effektive og hensigtsmæssige måde.

Det er mit håb, at undersøgelsen, dens resultater og iværksættelsen af disse kan medvirke til, at de mennesker, der kommer i kontakt med domstolene, får behandlet deres sager hurtigere, end det sker i dag. Dette er også et spørgsmål om retssikkerhed.

Lad mig til slut sige, at det forslag om motiveret dagsorden, fru Dorte Bennedsen fremsatte fra talerstolen for ca. 20 minutter siden, kan Det Konservative Folkeparti tilslutte sig.

Inge Dahl-Sørensen (V):

I et demokratisk samfund som det danske, der af såvel danske som udenlandske borgere opfattes som et velfærdssamfund, må vi værne om nogle afgørende fundamentaler for ikke at risikere, at vores livsgrundlag skrider. Et af fundamentene er vor retsopfattelse.

Ikke mindst vore ældre og midaldrende medborgere er opvokset i en periode, hvor det danske samfund var præget af orden, lovlighed og retfærdighed. Mange af disse begreber og livsopfattelser er skredet i de sidste årtier. Årsagen er, tror jeg, den voldsomme udvikling i materielle goder, familiernes opløsning og minimering samt samfundets udvikling fra at være et rammesamfund, hvor familierne skulle hjælpe sig selv og opfattede sig selv som ansvarlige for deres eget liv, til et behandlersamfund.

Et behandlersamfund, hvor ingen skal føle sig ansvarlig for sit eget liv, og hvor grundopfattelsen er, at hvis noget går galt, så er det samfundets skyld, koster selvsagt utrolig mange penge. Disse voldsomme udgifter medfører et voldsomt skattetryk, og det lægger et stigende pres på alle politikere for at finde besparelser.

Besparelser er nødvendige, men inden besparelsen vedtages og gennemføres, skal nogle overordnede principper vurderes. Det er ikke lige meget, hvor der spares. Besparelser må nemlig ikke påvirke de helt fundamentale, overordnede principper, som vort samfund bygger på, herunder befolkningens retsopfattelse.

Vi vil i Venstre ikke acceptere generelle besparelser udmålt i procenter over hele linjen. Vi vil have lejlighed til at drøfte konsekvenserne

ud fra nogle holdninger og principper, der har virkninger ind i det næste årtusinde.

Venstre vil således arbejde for, at befolkningens retsopfattelse ikke undergraves på grund af her og nu-løsninger eller hovsaløsninger, blot skabt af kortsigtede bogførings- og budgetproblemer. Jeg mener, at omkostningerne ved at drive et justitsvæsen skal ses under ét. Jeg vil derudover ikke kalde det omkostninger, men investeringer. Jeg mener principielt, at alle beløb, der afholdes i justitsvæsenet, må opfattes som investeringer, for at vi kan få en bedre fremtid.

Domstolenes afgørelser skal opfattes som retfærdige, retningsgivende og vejledende for befolkningen, således at nye tvister og sager reduceres. Fængselsvæsenet skal arbejde med præventive modeller og ligeledes virke forbedrende for de indsatte, således at den samlede kriminalitet falder. Politiets opgaver skal afspejle ønsket om reduktion af kriminalitet og synlig udøvelse af ro og orden i hverdagen, der skaber tryghed for befolkningen.

Disse ønsker og idealistiske betragtninger er for mig overordnede og går forud for snak om besparelser på x eller y procent af sidste års forbrug. Derfor ønsker jeg en helhedsdebat og ikke en debat om enkeltelementer. Befolkningen er træt af lappeløsninger og reparationsarbejder. Befolkningen ønsker langsigtede og gennemarbejdede love og systemer, som sikrer opretholdelse af de livsidealer, langt de fleste borgere bygger deres tilværelse på.

Jeg er selvfølgelig glad for at kunne få lejlighed til drøfte baggrunden for forespørgslen, men lad mig slå følgende fast: Politiets arbejde, domstolenes arbejde og kriminalforsorgens arbejde hænger uløseligt sammen og danner en helhed. Retssystemet koster knap 1 mia. kr. om året, kriminalforsorgen godt 1 mia. kr. og politiet cirka 4 mia. kr. Vi har et samlet område til en pris af 6 mia. kr. pr. år.

Besparelser og effektivisering på dette område skal opfylde to ting. For det første har vi en samfundsmæssig forpligtelse til at arbejde med et justitsvæsen, der tilgodeser befolkningens ønsker og behov, og for det andet skal der gennemføres besparelser af hensyn til helheden i vor samfundshusholdning. Statens underskud er som bekendt stigende, hvorfor vi skal reducere vort samlede forbrug, også inden for justitsvæsenet.